

EURÓPAI

Idő

Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja
Lapunk – minden üldöztetés ellenére, utolsó erejéig – támogatja és támogatni fogja a székely önrendelkezés ügyét!!!

XXII. évfolyam • Időszak: 2011. június 4. – 2011. június 17.

Megjelenik kéthetente – 16 oldalon • Ára: 2,50 új lej

2011 **12.**

Az Európai Idő ténylegesen független lap. Nem támogatja sem a Soros Alapítvány, sem sajtóalapítványok, sem a magyar, sem a román kormány – sem semmilyen más állami vagy civil (társadalmi) szerveződés, intézmény, párt, érdekcsoport vagy tehetős polgár, sem rokon, sem ismerős vagy barát. Egyetlen támaszuk az Olvasó, s akinek kezében a sorsunk: az Isten.

A legmagyarabb erdélyi város?

Sokszor hallottam, és különböző helyeken, alkalmakkor én is mondtam másoknak, hogy Székelyudvarhely a legmagyarabb erdélyi kisváros. Mert itt a kihelyezett állami hivatalnokokon kívül mindenki magyar. Sőt, még azoknak is egy része.

De ugyanakkor sokszor elszégyeltem magam ez okon.

Mi az, amiből egy idecsöppenő idegen ember egyszerre meglátja, megtapasztalja: itt rendszerető, dolgos magyar emberek laknak?!

Csak abból, hogy mindenki magyarul beszél? Mert, ha csak ennyi, az kevés.

Márai Sándor szerint: „Magyarnak lenni nem állapot, magyarnak lenni magatartás.”

Ha csak azért mondom magyarnak magam, mert a nevem magyar hangzású, akkor semmi vagyok. Ha nincs bennem az a tudat, hogy a magyar nyelvtudással együtt a becsületesség, rendszeret, tisztaság, tisztesség is kötelező, akkor én nem is vagyok magyar, csak beszélem a nyelvet. És tudják, hányan beszélnek ma a magyar nyelvet úgy, hogy szívük legmélyéről gyűlölik a magyar embert, a magyar népet, nemzetet?! Csak Budapestre kell felmenni, a vörös fertő belvárosába, hogy nyakunkba szakadjon a magyartalanság „aldása”.

Épp ezért, nekünk nem ott kellene keresgélni magyarságunk támpontját, hanem itt a saját köreinkben, itthon, az alapokról indulva. Rendre, tisztaságra, tisztességre vigyázva magunk körül. Mindenki a maga portáján!

Abból kellene kiindulni, hogy a székely ezen a földön őshonos évezredek óta. Előbb volt itthon, mint bárki más ezen a földön. Utána jött a magyar nép e tájra, akit testvérként fogadott, szerződést kötött vele az együttélésre!

Ez a mi hazánk! Volt..., és maradna..., ha vigyázunk rá!

Ki fejtette meg a valaha volt székely váraink titokzatos múltját? Miért nem kutatja senki ma a régmúlt idők székely történelmét itt? Zéta (Zete), Firtos, Tartód, Rabsonné, Bálványos és a többi várakról szállnak a székely legendák.

Szél fuvatlan nem indult soha.

Bíró Lajos székely történész, Magyar Adorján nyelvész és mások is keresték a titkokat, és találtak is. A székely nép itt volt a Kárpát-medencében, szántott, vetett, bányászott, öntött, kovácsolt évszázadokon át. Nyomai helység és tájnevekben fellelhetők Göcsejtől a Lajtáig, Palócföldtől a Rézeken át, Kalotaszeg, Székelyvidéktől Gyime-

sig. De itt, ahol ma él itthon volt mindig. Végül ide gyűlt a többitől megmaradt rész is.

A történészek a székelységet vándoroltatják ide, meg oda. Hordozzák most utólag őket, mint a macska a kölykeit. Csak épp nem találnak semmilyen írásos támpontot erre a nagy népmozgásra. A hivatalos történésztírók, akik egytől egyig idegenek, magyartalanok, szinte kigúnyolják ezt a népet, mely életvitelével, belső társadalmi rendjével, sajátos kaláka és úgymond egyedülálló közösségi biztosító rendszerével példát állított a világnak olyannyira, hogy tanítani kellene azt a világ összes egyetemén.

Mit gondolnak, miért voltak az Árpád-házi királyok hűségeseik minden időben a székelyekkel kötött megállapodásaikhoz. És a székelyek sem szegték meg e megállapodást soha! Egyetlen egyszer sem.

Olyan egyezés volt ez, mely hatalmas erővel bírt. Nem kellett unos-untalan emlékeztetni erre a feleket, a nélkül is tartották hozzá magukat. Miért? Mert tudták, ki volt, aki testvérként jött, és ki volt, aki testvérként fogadta őket ezen a földön! Nem a szlávok, nem a románok. Azokból egy szál sem volt sehohlyan irnagynak való sem. Annak ellenére, hogy történészeik most ezzel öblögetik hazudozó szájukat.

Székelyek voltak itt az ősnép, akik Árpádot fogadták.

De nem csak az Árpádok, a vegyes-háziak is tartották magukat ehhez a szerződéshez minden időben erős kötélekkel. Még II. Ulászló király is! Nagy Lajos király idejében a Szabolcsba települő székely megtarthatta kiváltságait királyi rendelettel!

Hogyan? Mi okon tette ezt a király?

Tudott mindent e népről, eredetéről, hogy székely ember csak vérségi jogon lehet, és annak kiváltságai a régi szerződés alapján haláláig jussként sajátjai. A király erre oktatva volt. Akkor még magyar kézben volt az uralkodó oktatása. Ismerte az Árpádokkal kötött szerződést, s annak rendkívüli fontosságát. A székely nép a király által is tisztelt nép volt, mely népre bátran támaszkodott minden időben. E nép egyetlen alkalommal sem hagyta cserben királyait, s mely csatákban részt vettek a székely hadak, ritkán végződött kudarcral!

(folytatása a 3. oldalon)

Kolumbán Sándor

A kudarc előszele

Olvasom, hogy a nagy Kan, a Dominique Strauss-Kahn megbízott emberei megpróbálták lefizetni a Sofitel szállóban összeondózott lány rokonait, hogy jobb belátásra bírják rokonukat, a sértett hölgyet. Azaz: tegyen olyan nyilatkozatot a Kahnnal kapcsolatos ügyben, melynek nyomán tárgyalanná válik a további nyomozás, és felmentik a Kahnt a további hercehurca alól.

Erre készek lettek volna áldozni jelentős összeget, mellyel egy szegénységi szinten élő guineai család viszonylag egyből dúsgazdag lehetett volna.

És nem ment a dolog! Elutasították őket!!

– Kolumbán Sándor írása teljes terjedelemben a 6. oldalon! –

Csíksomlyón a zarándokok az idén már nem láthatják a kegytemplom előtti országzászló-talapzatot: lerombolták

A csíksomlyói városatyák, vagy talán a román műemlékvédők utasítására tavaly nyáron, homályos, máig nem egészen tisztázott területrendezési tervre hivatkozva lerombolták a Magyar Királyi Honvédség által 1940-ben fölállított országzászló-talapzatot...

A legnagyobb szégyen nem a valószínűleg kollaboráns magyar városvezetés rábólintása, hanem a csíksomlyói kegytemplomot és környékét évszázadok óta őrző ferences szerzetesek sunyítása.

– teljes terjedelemben a 11. oldalon! –

• 2. oldal:

A Görögországi Orthodox Egyház Szent Szinódusának felhívása

• 3. oldal:

George Sun: A buktatás

• 4. oldal:

Lakásunk levegője

• 5. oldal:

Az élet maga a változás

• 6. oldal:

Stoffán György: Lop az E-On (is)!

• 7-10. oldal:

23 tévéadó műsora

• 11. oldal:

Választások előtt a Székely Nemzeti Tanács

• 12. oldal:

A féltékenység mögé nézve... – 2. rész

• 13. oldal:

Szerelmi háromszög

• 14. oldal:

Kósza gondolatok a rothadó világról...

• 15. oldal:

Humor, játék, rejtvény

• 16. oldal:

A gyermekkori leégés később bőrrákhoz vezethet